

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-1023
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0391-A

Verzoekende partij	de heer Jacques DIRICKX , met woonplaatskeuze te 3910 Pelt, Stationsstraat 18
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente NEERPELT (thans Pelt).
Tussenkommende partijen	1. de heer Edgard VEEKMANS 2. mevrouw Theresia VAN HERCK
	vertegenwoordigd door advocaat Guy GEEBELEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3910 Pelt, Herent 94

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 februari 2018, en geregulariseerd met een aangetekende brief van 23 maart 2018, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 januari 2018.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van de heer Ruddi DE CREMER namens de tussenkommende partijen voor het plaatsen van een overdekking op de percelen gelegen te 3910 Neerpelt, rechtsvoorganger van de gemeente Pelt, Stationsstraat 14, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 636R, 6363N, 636P en 636K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 4 juni 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partijen met een beschikking van 14 augustus 2018 toe in de debatten.

De voorzitter vraagt de tussenkommende partijen om hun verzoekschrift te regulariseren en een keuze van woonplaats in België overeenkomstig artikel 7, §1 Procedurebesluit mee te delen. De tussenkommende partijen hebben dit verzoek geregulariseerd.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkommende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 maart 2019.

De heer Jacques DIRICKX voert het woord als de verzoekende partij. Advocaat Guy GEEBELEN voert het woord voor de tussenkomende partijen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partijen vragen op 8 december 2017 aan de verwerende partij de aktenaam van een melding voor het “plaatsen van een veranda” op de percelen gelegen te 3910 Neerpelt, Stationsstraat 14.

Volgens de bouwplannen gaat het om een “nieuw te bouwen tuinkamer” (39,40 m²).

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Neerpelt-Bree’, vastgesteld met koninklijk besluit van 22 maart 1978 in woongebied.

De verwerende partij neemt op 8 januari 2018 akte van de melding van de tussenkomende partijen. De verwerende partij beslist:

“ ...

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen, zoals meermaals gewijzigd en de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening dd. 1 september 2009; Gelet op het decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en energie;

*Gelet op de melding ingediend door **De heer Ruddi De Cremer**, met als adres Stationsstraat 11 bus **3, 3910 Neerpelt** en ontvangen op 08/12/2017, die heeft betrekking op een terrein met als adres **Stationsstraat 14**, en met als kadastrale omschrijving: afd 2 sectie C nr. 636R, N, P en K*

*Het betreft een melding tot **plaatsen van een overdekking**.*

Het college van burgemeester en schepenen heeft deze aanvraag onderzocht, rekening houdend met de terzake geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder met de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de uitvoeringsbesluiten.

Meldingsplicht

De gemelde handelingen zijn meldingsplichtig.

Toetsing aan de stedenbouwkundige-en verkavelingsvoorschriften

De betreffende percelen zijn volgens het gewestplan Neerpelt-Bree, vastgesteld bij koninklijk besluit van 22 maart 1978, gelegen in woongebied.

De betreffende percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een bijzonder plan van aanleg.

De betreffende percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een ruimtelijk uitvoeringsplan.

De betreffende percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en verkaveling.

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische voorschriften van het gewestplan.

Voorwaarden

Er zijn geen redenen om in de meldingsakte voorwaarden op te leggen.

BESLUIT :

*Artikel 1. Het college neemt akte van de melding ingediend door **De heer Ruddi De Cremer**, met als adres **Stationsstraat 11 bus 3, 3910 Neerpelt** en ontvangen op 08/12/2017, die heeft betrekking op een terrein met als adres **Stationsstraat 14**, en met als kadastrale omschrijving: afd 2 sectie C nr. 636R, N, P en K*

Artikel 2. Het college bezorgt de meldingsakte per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum van ontvangst van de melding.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partijen stellen dat het beroep onontvankelijk is omdat het niet voldoet aan de vormvereisten.

Ten eerste omdat het verzoekschrift geen opschrift bevat. De verzoekende partij verzoekt de Raad enkel om "inschatting van de problematiek en advies in deze" en dus niet om vernietiging. Het komt de Raad niet toe om advies te verlenen. Ten tweede omdat het verzoekschrift geen inventaris van de overtuigingsstukken bevat, minstens geen genummerde inventaris.

2.

De verzoekende partij antwoordt dat haar verzoekschrift twee delen omvat.

Het eerste deel van het verzoekschrift is duidelijk een verzoek tot vernietiging van de bestreden beslissing, zijnde de positieve beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 8 januari 2018 betreffende de plaatsing van een overdekking (veranda) aan de reeds vergunde achterbouw. De verzoekende partij stelt dat de plaatsing van de 'tuinkamer' al bij de initiële plannen was voorzien, waardoor zij niet begrijpt waarom nu de melding ervan wordt gevraagd.

Het tweede deel van het verzoekschrift betreft de vraag tot aanpassing van de scheidingsmuur en de vraag tot verlenging van deze muur van twee meter hoog tot het einde van de tuinkamer, aangezien met deze tuinkamer de initiële bouwafspraken werden gewijzigd. Enkel dit deel heeft betrekking op de gevraagde inschatting van de problematiek en advies van de Raad in deze zaak.

Beoordeling door de Raad

1.

De aktename van een melding kan bestreden worden met een beroep bij de Raad.

Artikel 35 DBRC-decreet bepaalt dat wanneer het Vlaams bestuursrechtscollege het beroep gegrond verklaart, het de bestreden beslissing geheel of gedeeltelijk vernietigt, met behoud van de toepassing van artikel 34.

Uit deze bepalingen volgt dat een bij de Raad aanhangig gemaakt beroep minstens en in eerste instantie de vernietiging van een bestreden beslissing dient te bevatten. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over vernietigingsberoepen (*Parl.St. VI.Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 195, nr. 570*).

Het beroep van de verzoekende partij is uitdrukkelijk gericht tegen “*de aktename van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Neerpelt, van 7 December 2017, betreffende de plaatsing van een overdekking aan de in opbouw zijnde woning, Stationsstraat 14 en 16, kadastrale omschrijving afd 2 sectie C nr. 636R,N,P en K*”.

Indien een partij derhalve beroep aantekent tegen een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, zonder verdere verduidelijking te geven of een vernietiging dan wel een schorsing wordt beoogd, zoals in dit beroep het geval is, kan worden aangenomen dat die partij de vernietiging van die beslissing beoogt. Het door de verzoekende partij ingediende beroep, dient dus wel degelijk als een vernietigingsberoep te worden beschouwd.

Het enkele gegeven dat de verzoekende partij in het licht van artikel 55 Procedurebesluit in haar verzoekschrift niet uitdrukkelijk om de vernietiging verzoekt, doet daaraan geen afbreuk.

2.

Het beroep van de verzoekende partij omvat een “vraag tot aanpassing” en “vraag tot verlenging” van de scheidingsmuur.

Overeenkomstig artikel 35 DBRC-decreet heeft de Raad als administratief rechtscollege enkel een vernietigingsbevoegdheid waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets dient uit te voeren en zich niet in de plaats mag stellen van de overheid die zich over de melding dient uit te spreken. Hij kan enkel nagaan of de verwerende partij bij de uitoefening van haar bevoegdheid binnen de grenzen van de wettigheid is gebleven. Het komt de Raad dan ook niet toe om zelf al dan niet akte te nemen van een melding of er voorwaarden aan te verbinden.

In de mate de verzoekende partij meer vraagt dan de vernietiging van de bestreden beslissing, is het beroep onontvankelijk.

3.

In overeenstemming met de artikelen 15 en 16 Procedurebesluit moet het verzoekschrift een inventaris van de overtuigingsstukken bevatten en moeten die stukken in de inventaris zijn vermeld.

De griffier achtte de regularisatie van de ontbrekende afzonderlijke inventaris niet nodig. Een afschrift van het (geregulariseerde) verzoekschrift werd bezorgd aan de tussenkomende partijen.

Anders dan wat de tussenkomende partijen stellen, voldoet het (geregulariseerd) verzoekschrift aan de vormvereisten in de artikelen 15 en 16 Procedurebesluit.

4.

Met toepassing van artikel 77, derde lid Procedurebesluit worden de bijkomende stukken van de verzoekende partij bij de toelichtende nota, in de mate die reeds bij het verzoekschrift konden worden gevoegd en niet noodzakelijk zijn om te antwoorden op de schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomende partij, ambtshalve uit de debatten geweerd.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij in 2016 de bouwplannen voor een groot appartementsblok aan de staatkant met achterliggende woning in de tuin, mede ondertekend heeft. In 2017 vroegen de tussenkomende partijen om aan die achterliggende woning nog drie meter woonst bij te zetten, wat zij heeft geweigerd omdat de (hoofd)woning al sterk ter hoogte van haar tuinzone ligt.

De betonnen afscheiding is slechts 110 cm hoog waardoor de verzoekende partij meent dat haar privacy te sterk wordt geschonden.

De bekendmaking van de meldingsakte werd aan een stutpaal op drie meter van het hekken aan de straatkant aangeplakt, en dus *quasi* niet zichtbaar en op drie meter zeker niet leesbaar. Pas op 15 februari 2018 werd deze (op 18 januari gedagtekende) meldingsakte (leesbaar en zichtbaar) aan het hek aan de straatkant vastgemaakt.

De aangevraagde “overdekking” is een effectieve woninguitbreiding van 8,00 op 3,30 meter, die niet was afgesproken bij de initiële (medeondertekende) bouwplannen. De verzoekende partij stelt dat, hoewel de woning op de erfgrens staat, zij niet werd betrokken bij de woninguitbreiding. Door de bekendmaking van de meldingsakte weg te steken, heeft men de verzoekende partij als aanpalende buur alle inspraak willen onthouden.

2.

De tussenkomende partijen antwoorden dat de aanvraag bij de verwerende partij werd ingediend overeenkomstig de wettelijke bepalingen en voorzien van de nodige stavingstukken voor het plaatsen van een bijgebouw (tuinkamer) aan een gebouw met grondoppervlakte van 39,40 m², met een bouwvolume van 123,72 m³, met kroonlijst- en nokhoogte van 3,14 m, en met 3 m afstand tot de perceelgrens. De verzoekende partij tracht te misleiden door te doen uitschijnen dat het bijgebouw op de erfgrens staan. Het bijgebouw staat op meer dan drie meter van de perceelgrens.

De verwerende partij heeft de meldingsplichtige werkzaamheden voor het gevraagde bijgebouw 'minutieus' getoetst aan de stedenbouwkundige- en verkavelingsvoorschriften. De aanvraag is in overeenstemming met de planologische voorschriften van het gewestplan, zodat er geen enkele reden was waarom de verwerende partij geen akte zou (kunnen) nemen van de melding.

De bestreden beslissing van 8 januari 2018 werd met het formulier 'bekendmaking akte melding' op 18 januari 2018 zodanig aangeplakt op de bouwplaats dat iedereen vanaf het openbaar domein kennis kon nemen van de bekendmaking. De verzoekende partij erkent dat de bekendmaking meldingsakte "vooraan aan de bouw uithing aan een stutpaal". De verwerende partij deelde mee dat de akte bijvoorbeeld tegen een muur aan de straatzijde aangeplakt moet worden. Nu de bekendmaking van de meldingsakte nog dichter dan de voorgevel bij het openbaar domein werd aangeplakt, namelijk tegen een stutpaal vooraan aan het gebouw, staat het onomstotelijk vast dat tussenkomende partijen voldaan hebben aan de verplichting tot aanplakking. Het is niet omdat de verzoekende partij beweert dat de bekendmaking van de meldingsakte pas werd aangeplakt op 14 februari 2018, dat dit ook het geval was. Bovendien is dit argument niet dienend omdat haar verzoekschrift in elk geval binnen de termijn van 45 dagen werd ingediend, of men nu telt vanaf 18 januari 2018 (datum dagtekening) dan wel verkeerdelijk vanaf 14 of 15 februari 2018.

3.

In haar toelichtende nota stelt de verzoekende partij, in de mate zij de vernietiging van de bestreden beslissing beoogt, dat de plaatsing van een overdekking (veranda) aan de reeds vergunde achterbouw van de tussenkomende partijen niet was afgesproken bij de initiële plannen (bijlage 1). Bovendien is hier sprake van een 'veranda', terwijl het in feite een 'tuinkamer' betreft, omdat in deze aanbouw de keuken zou komen. Doordat de bouw van deze 'tuinkamer' al bij de initiële plannen was voorzien, begrijpt de verzoekende partij niet waarom deze in tweede tijd werd aangevraagd.

De basisgedachte van het beroep blijft dat de woning al sterk ter hoogte van haar tuinzone ligt en dat daardoor haar privacy te sterk word geschonden. De scheiding bestaat uit een betonnen muurtje van 110 cm hoog, terwijl de tuin van de tussenkomende partijen nog eens met 30 cm opgehoogd werd, waarbij een rechtstreeks zicht van hun 'tuinkamer' en terras in haar tuin ontstaat (bijlage 2). Belangrijk hierbij is dat de tussenkomende partijen een ondoorzichtige schutting van twee meter hoog over een lengte van 30 m vanaf het begin van de achterliggende woning in minnelijke schikking voor het Vredegerecht van het kanton te Neerpelt hebben geweigerd; wel werd in minnelijke schikking overeengekomen de muur op de erfgrans te bouwen tegen correcte betaling (bijlage 3).

De verzoekende partij herhaalt dat de bekendmaking van de meldingsakte initieel niet zichtbaar en leesbaar werd aangeplakt, waaromtrent zij een aanvullende stuk bijbrengt (bijlage 4).

Ook in de klachtenbrief van 29 september 2018 werd gewezen op de schade die bij de aanleg van de tuinkamer werd veroorzaakt (bijlage 5). Tevens werd de spouwmuur tegen de gemaakte afspraken in reeds gedeeltelijk afgedekt met een onderdak (bijlage 6).

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.2.2, §1 VCRO stelt dat de Vlaamse regering de gevallen bepaalt waarin de vergunningsplicht vervangen wordt door een verplichte melding van de handelingen aan het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 4.2.2, §4 VCRO bepaalt dat meldingsplichtige handelingen mogen worden uitgevoerd de dag na de datum van de betekening van de meldingsakte.

Artikel 4.2.2, §3 VCRO, zoals gewijzigd met het decreet van 18 december 2015, luidt als volgt:

“Het college van burgemeester en schepenen gaat na of de gemelde handelingen meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens paragraaf 1.

Als de handelingen meldingsplichtig en niet verboden zijn, neemt het college van burgemeester en schepenen akte van de melding. Ze bezorgt de meldingsakte per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum van ontvangst van de melding.

Als de handelingen verboden of niet meldingsplichtig zijn, stelt het college van burgemeester en schepenen de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde ordetermijn daarvan in kennis. In dat geval wordt geen akte genomen en wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.

”

De memorie van toelichting bij het Verzameldecreet van 18 december 2015 bevat de volgende verduidelijking (*Parl.St. VI.Parl.*, 2014-2015, 459, nr. 3, p. 32):

“ ...

Aangezien met een ander amendement wordt ingevoerd dat van een melding akte moet genomen worden, en dat deze aktenaam geweigerd kan worden of dat er voorwaarden aan kunnen worden verbonden, is een aktenaam een rechtshandeling geworden die bestreden kan worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Dit is een voorafname op wat in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning reeds is voorzien....”

Uit het voorgaande blijkt dat de aktenaam van een melding een beoordelingsbevoegdheid inhoudt. De bevoegde overheid moet immers een beslissing nemen over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen bij of krachtens artikel 4.2.2, §1 VCRO.

2.

De door de verzoekende partij bestreden beslissing betreft een aktenaam van een melding van een stedenbouwkundige handeling. Met de tussenkomende partijen moet worden vastgesteld dat het gaat om de oprichting van een bijgebouw bij een woning achteraan een appartementsgebouw.

De verwerende partij stelt vast dat de gemelde handeling meldingsplichtig is. Er worden in de bestreden beslissing geen voorwaarden opgelegd.

3.

De verzoekende partij voert geen schendingen of kritiek aan die rechtstreeks betrokken kan worden op de bestreden beslissing.

Los van de vraag of de gemelde handeling betrekking heeft op een veranda dan wel een tuinkamer, betwist de verzoekende partij niet dat de gemelde handeling meldingsplichtig is, noch voert zij aan dat de gemelde handeling verboden is op grond van artikel 4.2.2, §1 VCRO. Minstens voert zij niet aan dat gemelde handeling niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de VCRO, zoals gewijzigd met het besluit van 12 juli 2013 en het besluit van 15 juli 2016 (hierna:

Meldingenbesluit). De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de verwerende partij haar beperkte beoordelingsbevoegdheid niet naar behoren heeft uitgevoerd.

Los van de vaststelling dat noch de verwerende partij noch de Raad zich mag uitspreken over de burgerrechtelijke discussie over de perceelgrens, valt het argument van de verzoekende partij dat haar 'privacy te sterk wordt geschonden' - dat eerder betrekking heeft op de toets van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening - buiten het (beperkte) beoordelingskader van de verwerende partij bij meldingsplichtige handelingen. De verzoekende partij voert ook niet aan dat, of in welke mate, dit aspect van goede ruimtelijke ordening noodzakelijk tot het opleggen van een voorwaarde had dienen te leiden.

4.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat de bekendmaking van de bestreden meldingsakte niet leesbaar werd uitgehangen.

Wanneer de aanplakking niet of niet correct geschiedt, wordt dit gesanctioneerd door middel van de beroepstermijnenregeling. De sanctie op een onregelmatige aanplakking is dat de termijn van beroep geen aanvang neemt.

Of de bekendmaking van de meldingsakte al dan niet regelmatig werd aangeplakt, betreft dus geen discussie over de wettigheid van de bestreden beslissing. Een onrechtmatige aanplakking doet enkel de vervaltermijn van 45 dagen om beroep in te stellen bij de Raad niet lopen. Nu de verzoekende partij bij machte was om tijdig een beroep bij de Raad in te stellen, valt niet in te zien welk belang zij kan hebben bij deze kritiek.

5.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Edgard VEEKMANS en mevrouw Theresia VAN HERCK is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro per tussenkomende partij, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 mei 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT